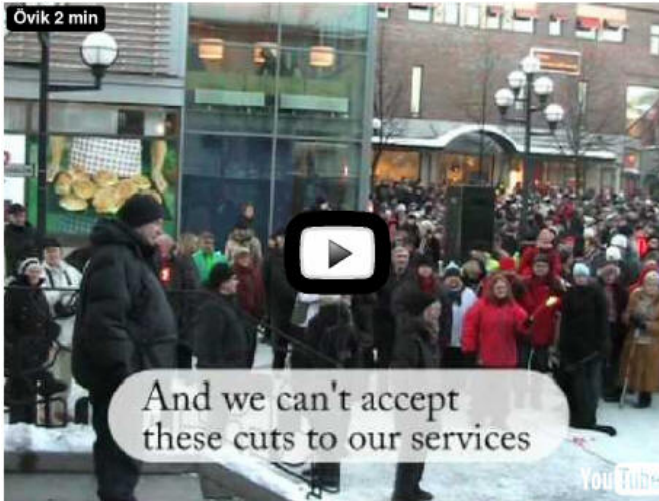


راه پیمایی ۵۰۰۰ نفری در « اوویک » سوئد علیه تعرض سرمایه

شنبه ۱۰ اسفند ۱۳۸۷

کمیته هماهنگی



بیمارستان شهر « اورنرخلدویک » (اوویک) از جمله ده ها بیمارستان و مراکز درمانی کشور سوئد است که در جریان طغیان موج بحران کنونی آماج تهاجم شدید سرمایه قرار گرفته است. سلاخی امکانات بهداشتی و درمانی، اخراج وسیع پرستاران، بهیاران و سایر کارگران درمان، کاهش شمار تخت های بیمارستان ها، تعویق طولانی مدت جراحی های لازم، افزایش ورودیه ها و سرشکن کردن بخش هر چه بیشتر هزینه درمان بر گرده بیماران و پاره ای اقدامات مشابه دیگر همواره در

دستور کار دولت ها و دولتمردان سرمایه است. روند برنامه ریزی و اجرای این اقدامات با پیدایش نشانه های هر طغیان تازه بحران تسریع و تشدید می شود. مراکز درمانی سوئد در تمامی طول دو دهه اخیر آماج وسیع ترین یورش های سازمان یافته دولت های محافظه کار و سوسیال دموکرات سوئد بوده است. ابعاد این هجوم ها از پائیز سال قبل تا امروز بیش از پیش وسعت گرفته و بیمارستان شهر « اوویک » از جمله مراکز درمانی است که در معرض فشار این هجوم واقع شده است. تصمیم دولت طیف راست تر سرمایه داری سوئد در این رابطه و در مورد کاهش گسترده امکانات بیمارستان موج وسیع اعتراضات کارگران و سایر ساکنان شهر را برانگیخته است. در هفته اخیر ۵۰۰۰ نفر از اهالی شهر با فروختن مشعل از مقابل بیمارستان تا میدان اصلی شهر راه پیمایی کردند. گفته می شود که این بزرگ ترین راه پیمایی اعتراضی در تاریخ زندگی سکنه این شهر بوده است. گزارشات حاکی است که عظیم ترین بخش اهالی شهر با هدف سر دادن فریاد اعتراض و شرکت در این راه پیمایی در این روز خانه های خود را ترک گفتند و در خیابان ها به راه افتادند. آنان خواهان ادامه کار بیمارستان به شیوه سابق هستند..

شرکت کنندگان در تظاهرات این روز هیچ شعاری نمی دادند. هیچ باندرول یا پلاکاردی با خود حمل نمی کردند. در میدان شهر که محل پایان راه پیمایی بود چند نفر سخنرانی کردند. هیچ فردی از احزاب ائتلافی دولت روز سوئد، هیچ نفری به نمایندگی از احزاب اقلیت پارلمان کشور و هیچ رئیس یا مسئول و کارگزار اتحادیه های کارگری در زمره سخنرانان نبودند. سرمایه داران و احزاب و نمایندگان آن ها همه در برنامه ریزی سلاخی بیمارستان ها به نفع افزایش سود سرمایه همدستند. اتحادیه های کارگری نیز همه جا همان می کنند که سرمایه داران می خواهند. سخنرانان راه پیمایی اعتراضی این روز فقط کارگران بیمارستان و نمایندگان انجمن های بیماران بودند، انسان هایی

که نظام سرمایه داری و موج بحران سرمایه معیشت آنان را از همه سو تحت فشار قرار داده است. Gösta Andersson یکی از سازمان دهندگان تظاهرات و شرکت کنندگان در مراسم متن یک نامه اعتراضی شدیدالحن را که با هدف تسلیم به شورای استانداری دولت سرمایه تنظیم شده بود برای همه حاضران قرائت کرد. امضای ۸۰۰۰ نفر از اهالی شهر و محله های اطراف در پای این متن بود. در این نامه تأکید شده است که :

۱. اجرای هر راه حلی از سوی دولتمردان باید متضمن رفع تمامی مخاطرات احتمالی برای امکانات دارو و درمان و بهداشت اهالی شهر در همه قلمروها از بیمارستان گرفته تا درمانگاه ها و سایر حوزه ها باشد.

۲. کیفیت کنونی درمان و بهداشت در بیمارستان و در تمامی حوزه های پذیرش بیمار باید به طور کامل حفظ شود. ۳ به دولت و به همه سیاست گزاران روز سوئد هشدار می دهیم که به فریاد اعتراض هزاران امضا کننده این طومار توجه کنند و اهمیت اعتراض این جمعیت کثیر را درک نمایند.

Gösta Andersson پس از قرائت متن خطاب به همه حاضران با صدای بلند این سؤال را مطرح کرد که: آیا ما می توانیم این مطالبات و شرط و شروط را در مقابل هیئت مدیره شورای استان قرار دهیم؟ و در همین جا بود که ۵۰۰۰ انسان معترض یکصدا فریاد سر دادند که آری می توانیم .

Gösta سپس اضافه کرد که جمع آوری ۸۰۰۰ امضا چند روز طول کشیده است. بدیهی است که ما باید این کار را می کردیم. این کار لازم بود تا به عنوان انسان های شهروند به دولتمردان به خاطر مخاطرات جدی عواقب برنامه ریزی ها و تصمیمات شان هشدار داده باشیم، تا تأثیر سوء این اقدامات بر روی زندگی و سلامت اهالی منطقه را به آنان گوشزد کرده باشیم. اما این اصلاً کافی نیست. ما باید در مقابل هر نوع هجوم به امکانات موجود بخش درمان مقاومت کنیم و همزمان خواستار بهبود این امکانات و بهتر شدن وضعیت بیمارستان و همه مراکز درمان باشیم.

بحران سرمایه و طغیان مستمر موج بیکارسازی در سوئد

از شروع سال جاری تا حال فقط در بخش ساختمان سوئد بیش از ۲۰ هزار کارگر کار خویش را از دست داده اند. شمار کارگرانی که از پائیز تا امروز در رشته های مختلف کار و تولید اخراج شده اند از مرز ۷۰ هزار نفر گذشته است. ۳۰ هزار کارگر در معرض اخراج حتمی هستند و در روزهای آینده به جمع بیکاران اضافه خواهند شد. گزارش ها حاکی است که هر چه تا لحظه حاضر رخ داده فقط نقطه آغاز کار است. امواج سهمگین بیکارسازی ها در راه است. بر اساس آخرین خبر در طول ماه های تابستان آینده، ۷۰ هزار کارگر صنایع فلز به همزنجیران بیکار خویش خواهند پیوست. به بیان دیگر، از هر ۴ کارگر این بخش حتماً یک نفر بیکار خواهد شد. بحران تنها در شکل بیکارسازی ها زندگی توده های کارگر را دچار هراس و وحشت نکرده است. موج حمله سرمایه از همه سو در طغیان است. کوه عظیم پول هایی که دولت سرمایه داری با سخاوت تمام با هدف مقابله با بحران به سرمایه داران صاحب تراست ها پیشکش کرده است اینک با حداکثر شتاب از امکانات دارو و درمان و آموزش و مهد کودک ها و مراقبت از معلولان و سالمندان و از سطح کنونی معیشت چند میلیون کارگر و خانواده های آنان برداشت می شود. خزان تمامی امکانات اولیه زندگی و رفاه اجتماعی و امکانات عمومی آغاز شده است و با حداکثر سرعت به پیش می تازد. کارگران در بسیاری از مراکز کار به کاهش دستمزد تهدید می شوند، افزایش بی سابقه بهای مایحتاج عمومی سطح دستمزدهای واقعی را به شدت تنزل داده است. مقاومت کارگران در مقابل یورش ها و تهاجمات بی

امان سرمایه چندان چشمگیر نیست. اتحادیه سراسری کارگران سوئد رسالتی بسیار عظیم و تاریخی در خفه ساختن جنبش کارگری به نفع سرمایه داران و نظام بردگی مزدی را به دوش گرفته است. دیوان سالاری اتحادیه ای نقش بختک پر قدرتی را ایفا می کند که واکنش ها، عصیان ها و جنب و جوش های گسیخته توده های کارگر در چنگال آن سخت اسیر است و یارای تبدیل شدن به قدرت مؤثر علیه سرمایه را ندارد. اتحادیه ها با همه این ها قادر به کنترل کامل همه اعتراضات کارگران نیستند. شمار راه پیمایی های خیابانی به طور مرتب رو به افزایش است. اعتصابات موسوم به "وحشی" در حال توسعه است و برای نخستین بار به مثابه یک بدیل کارساز در مقابل اعتصابات زیر نظر اتحادیه ها مورد توجه توده های کارگر قرار می گیرد. فوریه ۲۰۰۹

بحران و ۱۰۰ هزار بیکار جدید در سوئد

از پائیز ۲۰۰۸ تا امروز بیش از ۱۰۰۰۰۰ کارگر سوئدی اختاریه اخراج دریافت کرده اند. از این تعداد ۷۰۰۰۰ نفر تا لحظه حاضر بیکار شده اند. اتحادیه سراسری کارگران سوئد ضمن انتشار آمار بیکاران تصریح کرده است که این تعداد فقط اخراج شدگان عضو این اتحادیه را شامل می شود. به بیان دیگر، شمار دریافت کنندگان اختاریه اخراج بسیار بیشتر از ۱۰۰۰۰۰ نفر است و اخراج شدگان از ۷۰۰۰۰ بسیار بیشترند. بخشی از کارگران سوئد عضو اتحادیه موسوم به ال او نیستند و در اتحادیه های دیگری از جمله اتحادیه معلمان سوئد عضویت دارند. بیکاری تمامی ۱۰۰۰۰۰ نفر بالا با همکاری مستقیم یا غیرمستقیم اتحادیه سراسری کارگران سوئد صورت گرفته است. سرمایه داران و ال او در این مورد اتفاق نظر دارند که بار بحران باید بر زندگی کارگران سرشکن شود و آنانند که باید همه این بار را تحمل کنند. فوریه ۲۰۰۹

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

فوریه ۲۰۰۹

www.hamaahangi.com

khbitkzs@gmail.com